

Marika og Kaj Skipanes við yngstu dótturini
MYND: ÁLVUR HARALDSEN

hugsaðu, at eg fór at koma fyri meg aftur, so tað at hon mátti arbeiða fyri meg var bara fyrbils, greiðir Marika Skipanes frá.

Avmarkaða tíðin gjørdist tó munandi longri enn væntað, og at enda mátti Marika Skipanes ásanna, at fyrbils skipanin hjá henni og vermóðrini ikki var haldbar í longdini. Hon kom nevniliga ikki fyri seg, hóast hon gekk til fysioterapi.

– Eg føldi ikki, at tað var rætt, at hon gjørdi hetta bara fyri at hjálpa mær, og bjarga mær arbeiðinum. So vit valdu at steðga við tí, greiðir Marika Skipanes frá.

Var aktiv

Marika Skipanes er fødd og upp-vaksin í afrikanska landinum Togo, og møtti Kaj Skipanes, tá hon í 2010 var og vitjaði eina vinkonu í Føroyum.

– Vit møttust gjøgnum felags vinir tá hon var á vitjan, og blivu góð við hvønn annan. Hon fór aldrin av landinum aftur, og seinni giftust vit, greiðir Kaj Skipanes frá.

Upprunaliga búði familjan á Skipanesi, men av tí, at Marika Skipanes ynskti at gerast ein integreraður partur av føroyska samfelagnum, flutti familjan til høvuðsstaðin.

– Eg vildi læra føroyskt, og tað kundi eg best, um vit fluttu til Havnar. Í høvuðsstaðnum vóru nevniliga betri møguleikarnir fyri frálæru í føroyskum og einum arbeiði, greiðir Marika Skipanes frá.

Fekk ikki ágóðan

Tá familjan flutti til Havnar fór Marika Skipanes á kvøldskúla og fekk undirvísing í føroyskum. Hon ásannaði tó skjótt, at eitt skeið ikki var nokk, og var tí ein teirra, ið arbeiðdi fyri einum víðkaðum tilboði til útlendingar at læra føroyskt.

Tað átakið eydnaðist eisini, men tá útlendingar loksins fingi møguleika at taka eitt víðkað skeið í føroyskum, var Marika Skipanes ikki longur før fyri tí.

– Tá tilboðið kom, orkaði eg ikki longur. Pína í hýndinum var vorðin ov ógvuslig. Men eg hevði stríðst fyri hesum, so eg vildi ikki sleppa tí. So eg fari av og á, men eg orki sjáldan at vera har, greiðir Marika Skipanes frá.

Marika slapp eisini gjøgnum Almannahverkið í starvsvenjing hjá Føroya Tele, men mátti skjótt gevast.

– Eg byrjaði við at arbeiða

tríggjar tímar um dagin, men orkan var ikki til tað, hóast eg var sera glað fyri starvið, tí tað líktist tí, sum eg hevði í Togo, sigur Marika Skipanes og leggur afturat.

– Í mínum hývdi kann eg gera nógv, men likamið klára ikki at fylgja við vegna pínu. Eg havi ein sterka vilja at avrika ting, men hvørja ferð eg royni, so megnar likamið tað ikki. Tað er hart at góðtaka.

Einki lív

Síðan Marika Skipanes fekk skaða